

TALÁLKOZÁS

**Evszakot zár le a mozdulat: a fejem
féloldalra billen előtted.**

**Asztalra ejtve fekszenek kezeim;
élő kövületek, Nap süti őket.**

**Árnyék ég rá a bőrre belülről,
s fény bujkál az erőtlen izomban.
Gyöngyház-hártyán, levegő vásznán
átüt a vér. A nyugalmam hol van?**

**Elhagy félig az öntudat, s égre,
tengerfenékre barangol.**

**Nézem az arcod. Lassú lombok
bólingatnak a túlsó partról.**

**Elgyöngít ez a gyöngye eső is;
eszméletemen ólomcsipke.
Nézem az arcod: Homlokom óralap.
Éles fény hull zárt szemeimre.**

**Arcom túlsó partján az arcok
eszméletlen fehérek,
s fától fáig vánszorog, táncol,
tündököl érted a lélek.**

ÉBREDÉS

I.

**Halmok, redők.
Homályos hajlatok
forrásvidéke.
Árnyék ég rá a bőrre belülről,**

**Egy lélegzet,
sóhaj a kikötőtől,
a hajóablakok sorát bezárja.**

**A halcsontvázak közt körhintaroncs
rezeg,
kopár csillagfénybe temetve.**

**Sós víz pereg
egy bádogló nyakáról
az ébredéstől összerándult testre.**

II.

**Szárítkozik magába gömbölyödve
a vízesés felett.
Kövekre lép.**

**Még ringatózik.
Lassan visszahúzza
a beroskadó partról lábfejét.**

**Nyújtózkodik.
Átnedvesült hajából
a rátapadt kagylók raját kirázza.**

**Míg fölmerül az első mozdulattal,
vénülni kezd:
emlékezik
magára.**

